

Издава три пъти седмично
в понеделник, среда
и петък.
АВОНАМЕНТА Е:
Годишно 100 лв., 1/2 год.
60 лв., 3 месечно 35 лв.
Абонамента започва на
всяко 1-во число от месец
септември — август предходната.

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Орган на общите български търговско-индустриални интереси
Редактор — издател: П. Д. Драгулев

Цените за обявите са:
за 1 кв. сантиметър 25
ст.; за годишна, печатна,
некрологична 50 ст. за едно
публикуване; билингва, ре-
шевия, църковни и прото-
коли по 50 стотинки; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всяко що се отнася до
всичко се адресира до
Търговско-Промислената
Защита, Варна, „Венчан“ 8.

РЕШЕНИЕТО НА ЖИТАРСКИЯ КОНГРЕС

Не са съмняватме, че конгресът на житарите в България, пред когото бе сложена дилемата: или високо да загворим за своите права, или кекаво да абдикира и да даде път на едни диктаторите и кооперациите да вършат своето развращаващо дело в икономическото творчество на страната, повтаряме, че конгресът, в оглед на р е а л и т е интереси на България, е оглед на правото на благоденственост на цялостния народ, ще промисли и ще предаде своя мощен протест срещу правените от две години насам крайно вредни опити с българската житна търговия, крайно вредните револти от които са, че България направи един значителен регрес, че България гласно в търговско отношение вжобче с десатни години назад и понесе милиардни загуби, които ние купиха последните от неужестството в експериментите за нов метод на търгуване и скроения заговор против такова едно мощно и надеждно икономическо състояние, което е предложено от две години професионално-търговското ни съсловие. Така един протест, такова едно упорито отстояване на погасени права представлява следната конгресна

РЕЗОЛЮЦИЯ:

Четвъртият търговско-житарски конгрес, свикан в София, в заседанията си на 2 и 3 август 1921 г., се занимава с въпроса за организацията на търговията с жърнени храни, при което констатира, какво пълно игнориране от страна на меродавните фактори на решениата, легнали в миналогодешната му резолюция, е причина за печалните резултати от търговията с жърнени храни, посредством консорциума, за компрометиране прехраната, за влошаване валутата и за убиване вратата у народа в ролята, отредена на кооперацията в стопанския живот на страната. Конгресът, като все предвид, че е крайно време вече да се преустановят равните опити с най-важното производство на страната — жърнените храни, посредством които вече цели две години се отнема възможността на земеделеца — производител да получи за своите произведения истинската им стойност, съответствуваща на международните пазарни цени, в сръжката със стойността на нашите лева, и е това да си спомогне за възстановяване на производителните си сили и способности, достатъчно изтъжни и похабени през време на дългогодишната война, и последната неурожайна година гласува следната резолюция:

1. Настоява пред меродавните лица в страната ни да престанат вече да правят каквито и да било пречки и ограничения на свободата на вътрешната и външната търговия с жърнени храни.

2. За да може да се гарантира необходимият хляб на бедното непродоволствено население, за чиновиците на пенсионерите, по достъпни тем цени, да се набавят от страна на държавата необходимите за това и чрез задържане известен процент от предназначения за износ брашна и храни по предварително определени цени. Търговско-житарското съсловие е

готово да сътрудничи на държавата за изпълнението на тази точка от резолюцията.

3. Порипава егеметичната дейност на организацията на експортърите мелничари в страната и обявява на българ. народ, че главната причина за сегашното посекливане на хляба и брашното, което посекливане ще продължава до непредвидени размери, е веледействие на фаворизацията на експортърите — мелничари от страна на консорциума, изравняваща се в даване на същите неспички искани от Консорциума разрешения за износ на брашно срещу изплащане на съвсем нищожни или никакви износни такси. Консорциума е длъжен да държи сметка при съществувания режим на търговията с жърнени храни в страната. Иначе на тази фаворизация е оповестено от печата разрешение от страна на Консорциума, дадено на организацията на експортърите мелничари за износ на 2,782,960 кгр. брашно за времето от 15 до 30 юли т. г., от което брашно мелничарите при сегашния курс на нашия лев и пазарната цена на брашното в чужбина, ще реализират грамадни печалби, което при съществуващия по настоящем режим на търговията с жърнени храни в страната ни, дава възможност на мелничарите произволно да диктуват цените на жърнените храни и брашна на вътрешния пазар в зависимост от това, дали те желат да се задържат с по малки или по-големи печалби.

За тази фаворизация съюзът на експортърите — мелничари много скромно се е отплатил на консорциума чрез предадената в в. „Земеделско знаме“, брой 60 от 2 август т. г., защитителна статия под заглавие „Консорциум или свободна търговия на член делегата на казания съюз Д. К. Шишков.“

Резолюцията на житирския конгрес не е могла да се освободи, обаче, от едно предубеждение, което грозно влияе върху ефекта, който тя би произвела, ако това предубеждение не се вмъкваше в нея, особено, ако не беше закачката изобщо подхвърлена на адреса на мелничарския съюз заради грехът на частното лице Д. К. Шишков, личните желания и субективните мнения, изказани в някои в-ци на когото се приписват като грех на съюза, в който той случайно влиза като член-делегат от управителния му съвет.

Конгресът констатира, че каквато си фаворизация от страна на консорциума към мелничарите, за която фаворизация, изтъква се в резолюцията субективния възглед и изказано от Д. К. Шишкова мнение като „скромна отплата“ констатира той в тая „фаворизация“ някакво си кръжосване на житарските и мелничарски интереси. А справедливостта изисква да се каже, че и ако има някаква „фаворизация“ вжобче от консорциума към мелничарската индустрия, а не към мелничарите, това е резултат не на мелничарската инертност, каквато, за съжаление всецяло проявил житарското съсловие, като се оттегли марциан от полесражението, а на организираната бойност и енергична борба на цялото мелничарско съсловие, което не се сира пред никое от

въплащанията и тормовенията и не пощади никой от жертвите, които му се поискаха. В кой час бе повикана мелничарската организация за отстояване правата си, та тя не бе на поста си? Ионов, х. Петров, Бабаджанов, Шишков, Веселинов, Кафеджийски и редица още личности пожертвуваха и време и интереси от юли м-ц миналата година до днес да дежурят пред вратите на консорциума за да не пропуснат нито един вгоден случай, нито един психологически момент от да го утилизират за мелничарската индустрия. Да, не за себе си, а за българската мелничарска индустрия. Това се казва доблест и за такава печалба не завиест, не укор може да се изказва, а похвала.

Порипанията отпавени за „егеметична дейност“ на мелничарите, ние мислим, са неуместни, защото няма човек в България който да не е съчувствувал на мелничарската кауза и да не е надигнал гласа си за нея тогава, когато и мелничарите доблестно я отстояваха.

ПАРАХОДНОТО Д-ВО.

II.

Събранието на 30 юли т. г. макар и редовно общо имаше за единствена задача, както оповестихме да поднови състав на управителния съвет на Българското Търговско Параходно Д-во с четирима души членове вместо подлежащите толкова членове да излязат от съвета по жребие. Събранието беше никак си екстремно, без подробности, отчети, без разисквания, без агитации, както що ставаше в другите събрания, и в 1/2 час се свърши всичката работа.

Както съобщихме вече, преизбрана се г. г. Инженер Бръчков, Петко Кирчев, Ал. Петрович и Н. Ю. Тодоров. На теглилия жребие г. Ст. Кираков не се подна да излезе от състава, за туй не бе подложен на нов избор, а по право си остана в състава член от управителния съвет.

Защо, след като бе обнародван баланса на дружеството и акционерите се запознаха с положението му, не бе даден и нужният ясен и подробен отчет за дейността му, на това могат да отговорят само дирекцията и управителния съвет, но от това е най-много доволно докторчето, защото индигентно имаше да бъдат направени питання за неговите измолени командировки в София и Цариград по равни дружествени работи, които нито се свършиха както трябва, нито полза принесоха на дружеството, а ще има тежкря да се решават в Париж. Може би щеше да се повдигне и шумен въпрос за опитването на одного от членовете на управителния съвет миналата година да си послужат с параходите за лична своя търговска нужда за да „не лежали въжрвани в пристанището“, но следката не успя поради бдителността на общественото. Та можеше да се повдигнат и много шумни въпроси по-отрачното искане на една част от членовете на управителния съвет, това хубаво народно дело да го изхлуят от ръцете на държавата и на мнозинството от народните маси и да го направят своя готова трапеца, защото дър-

жавата и народните маси, които съ внесли лептите си и съ го изнесли на гърбът си от 30 години насам, им додвяха в управлението, като се мясели в дружественните работи.

За всеки случай, факта е факт вече — големите бурни, които се очакваха не станаха, защото всичко се извърши с една спет-кавична екстремност. Остана сега да се чака Видов ден при извънредното общо събрание, което без друго следна да се повика за да гласува предложението от правителството изменение в дружественния устав, едно от които е: съгласно устава, правителството да има право да определя само и да назначава двама от членовете на управителния съвет. А между другото, общото събрание ще трябва да одобри и утвърди с решението си подновения с правителството договор, в който съ предвидени равни задължения на дружеството спрямо държавата, която срещу тия задължения поема от своя страна ангажемента — на пълно място едно определено процентно рентирание, чрез субсидиите, на дружественните капитали и застраховките на параходите. Самото това събрание по многото други въпроси, които ще има да се разглеждат и решават, ще е ст. съдебно-носно значение за дружеството. Всички дребни акционери се подканват да се групират около правителството и неговия сегашен делегат за да се осуетят алчните намерения на някои от членовете на управителния съвет, които се вияират за големи акционери и най-голямо правомоещи.

За пречистването на МИНИТЕ.

В един от миналите броеве писахме, че параходните дружества откъсват да товарят на параходите си стоки предназначени за черноморските пристанища, а най-вече за българските. Също и застрахователните дружества не правят застраховки за рейси, предприемани към нашите пристанища. За ромжиските пристанища, види се, се правят изключения, защото ромжиската държава, като видя, че това ограничение на параходните посещения се отравяна вале на търговията й, побърза да наеме от Цариград торпилиери и миноразрушители и около своето море и по свързавашите я с Цариград морски линии, унищожил мините и направи безопасно плаването на параходите до пристанищата й.

За нас положението е друго и по отношение на търговията ни става много мъчно и много опасно. За 30 юли т. г. се очакваше от Цариград да пристигне в пристанището ни американския тридесетхиладотонен параход „King Alexander“, но той и до днес не дойде, а няма и да дойде, защото съглашенската морска база в Цариград му запретила търгуването в несприятелството от минни море до Варна. Тоя параход, който бе натоварен с много български стоки, бе заставен от необходимостта да се подчини на запрещения и да разтовари българските стоки в Цариград.

Може всеки да си представи какви ще бъдат загубите частно за търговците, които съ стоки, а и загубите на търговията ни вжобче от спянките, които й се изпречват.

Повторно ние обръщаме вниманието комуто трябва, а особено аниманието на отговорните за търговията лица в министерството на търговията да се вастяпат, както може и кждето трябва, за иземане марки да се пречистят мините в българското море и да се направи то безопасно за пътуването на параходите.

Чели са може би четците ни за няколкото нещастни случаи с потъването на параходи особено към Сопопол — Бургас. Нещастията не са само за тези, които потъват и загиват — те са в по-големи размери за общата ни търговия, която се напуца от съобщителните средства.

За цените на хляба

На всякаде, дори и в нашия град, мъжния въпрос на деня за всички без разлика граждани, е въпроса за хляба: а) главно, изобилен хляб, б) и ефтин хляб. Това е едно от исканията на всички граждани, то е искание, което трябва да се реши не по спекулативните сметки и цели на продавачите на брашното и на хлябарите, а по хляб на населението.

Въпреки това, общината, която беше си задала грижите да уреди тоя въпрос благоприятно за хляб на населението, направи тжко противното — съгласи се да се намали с 200 грама весът на хляба, а цената да остане, на така намаления хляб, пак по стария тип — 3-50 лева за 800 гр. хляб. Това разрешение оцелява цялото гражданство, а облагодетелствува няколко единици брашнари и хлябари. Населението, естествено е, негодува и по своему си обявява това облагодетелствуване на брашнарите и хлябарите, но истината е, че общината има всичката възможност да поправи грешката си — да повиши весът на хляба и да остави същите цени, защото, ако иска тя да се вслуша в гласа на гражданството и направи опита да му даде ефтин хляб, на нея ще й дойдат на помощ посъветите от мелничните фабрики, които ще й доставят брашна тип на цени много по-ефтини и по-качество превъзходящи съществото на сегашния скъп хляб. Един девненски фабрикант е обявил пред общината готовността си да й доставя ефтин брашно, същото е направил и един парненски фабрикант — общината е длъжна да сондира и всички други фабриканти и ако хлябарите упоретуват да искат за намаляването на високите цени на хляба, да започне сама тя да произвежда хляб и изхранва населението.

Пред нас се явиха лица сведуши за цените на житата и брашната, сведуши за тяхните количества и цени и ни заявиха, че още в изрвия момент, когато общината се реши да произвежда сама хляб, тя ще разполага с 50—60 вагона брашно, а последователно ще може да разполага и с много повече брашна. Тя има върховен дял да постигне съгласно волята на гражданството. Компромисите я дескредитират.

Вчера 5 часа сутринта замина за Одеса с/с „София“, носещ последната партида руси — пленници, които се репатриират от българското правителство.